ANUL XIII. No. 2254. 4 PAGINI 3 LEI Luni 7 Decembrie 1936

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcţia 3.26.60. Administraţia 3.26.60. Redacţia şi provincia 3.26.69.

La ziua numelui A.S.R. Principele Nicolae

A. S. R. Principele Nicolae îşi serbează astăzi ziua onomastică, în mijlocul urărilor de sănătate şi de noroc ale poporului românesc.

E o fericită ocazie pentru întreaga suflare sportivă de a se gândi cu drag la acela care s'a consacrat cu atâta râvnă mişcării sportive din România.

Cu vorba şi cu fapta, dar şi cu o activitate proprie din cele mai intense, — pentrucă volanul se mândreşte în persoana Sa ca unul din cei mai fini conducători, — A. S. R. principele Niculae patronează cu o admirabilă înţelegere şi cu un impresionant devotament, eforturile şi manifestările de fiecare zi ale sportului românesc.

Sportiv de rasă, A. S. R. Principele Nicolae şi-a câştigat o simpatie neţărmurită în familia numeroasă şi entuziastă a sportului, care participă cu o sinceră bucurie la sărbătorirea princiară de astăzi.

G. SP.

Al 18-lea campionat naţional de cross-country se dispută azi pe hipodromul Băneasa

Importanţa manifestaţiunei. Juriul şi palmaresul campionatului. Şansele concurenţilor. Amănunte asupra alergării

Campionatul naţional de cross-country se dispută astăzi pentru a 18-a oară — cifră impresionantă, dacă ţinem seama de tinereţea sportului românesc.

Puţine sunt, într'adevăr, manifestaţiunile sportive care să se bucure în România de un trecut atât de frumos ca manifestaţiunea care se va desfăşura astăzi, începând dela ora 10,30, în incinta hippodromului Băneasa.

Crossul Naţional se va disputa, ca de obiceiu, în acelaş cadru de sărbătoare; oficialităţile sportive au ţinut să dea acestei alergări importanţa cuvenită. Pregătită ca nici o altă manifestaţiune, întrunind ca nici odată pe cei mai buni alergători.

Insfârşit, favorizat de un timp excelent, Campionatul naţional din 1936 va fi, sperăm, la înălţimea campionatelor disputate până în prezent.

DUPA DOUA DECENII DE CROSS

In mişcarea sportivă românească cross-ul figurează printre primele sporturi introduse şi practicate în ţara noastră.

Au trecut două decenii de când acest minunat exerciţiu fizic a început să pasioneze tineretul şcolar din Capitală. Căci cross-ul, ca şi celelalte sporturi, a fost mai întâi practicat de elevi, şcolari şi tineri.

LUDOVIC GALL

Intorşi dela studii din străinătate aceştia alcătuiau grupul pasionaţilor de cross. Aleele şoselei Kiselef au fost locul de întâlnire al tineretului.

In 1916, un tânăr entuziast, d. Ion Cămărăşescu, întors în ţară şi care la Paris cucerise titlul de campion şcolar al Franţei, a donat o splendidă cupă pentru alergările pe teren variat.

Aşa s'a creiat Campionatul Naţional de cross-country, care din 1916 şi până în zilele noastre a constituit cea mai importantă alergare pe teren variat.

Palmaresul naţionalului este extrem de interesant. In el se poate citi întreaga istorie a atletismului românesc.

In 1916, prima oară când s'a disputat „naţionalul", el a însemnat o victorie uşoară pentru Kiki Dumitrescu şi Stadiul Român.

Războiul a întrerupt patru ani disputarea acestui concurs, care nu a fost reluat decât în 1920, când Şcoala Militară de Educaţie Fizică, pe echipe, şi Kiki Dumitrescu, individual, au fost cei doi câştigători.

In 1921 Stadiul Român a apărut din nou victorios, iar individual, pentru prima dată, îşi înscrie numele un ardelean, anume Eugen Bellu, dela Universitatea.

In 1922 lupta a fost aprigă atât în clasamentul pe echipe cât şi în cel individual. In Cupa Cămărăşescu C. A. M. P. a câştigat la mare luptă asupra Sportului Studenţesc, Colţea şi Stadiul Român, iar individual Jean Dumitrescu învinge cu un „nimic" pe Ciobanu dela Petroşani.

In 1923, campionatul revine Sportului Studenţesc, iar individual el este câştigat de căpitanul V. Cristescu.

In 1924 şi 1925 Braşovul a fost la înălţime. Doi ani la rând A. Marton şi Colţea-Braşov şi-au înscris numele în palmaresul acestei competiţiuni.

Cu acelaş succes au câştigat în 1926—1927 Ion Petrescu şi Stadiul Român Campionatul Naţional.

Iar în 1928 Stadiul Român, în plină glorie, câştigă uşor. Individual, Ilie N. îşi înscrie pentru prima dată numele în istoria acestei cupe.

In 1929 Viforul Dacia şi grănicerul Marin L. Marin sunt cei doi învingători.

Incepând din 1930 Ion Manea, acest excelent produs al atletismului românesc, câştigă cinci ani consecutiv titlul naţional, iar pe echipe A. S. Grănicerul, de trei ori şi Viforul Dacia, de două ori, Cupa Cămărăşescu.

In 1935 a apărut Dinu Cristea, iar Stadiul Român şi-a conservat supremaţia.

CE SE VA INTAMPLA ASTAZI

Istoria pare că se va repeta şi în

DINU CRISTEA

acest an, căci harnica grupare a ing. Mărăscu, condusă de Dinu Cristea, nu are adversari, care să-i poată încă ameninţa supremaţia, iar Dinu Cristea este astăzi de departe cel mai bun crossman din ţară.

O surpriză dacă se poate ivi, nu poate veni decât dela alergătorii braşoveni care în acest an par a fi mai ameninţători ca ori când.

In urma lui Dinu Cristea lupta va fi aprigă: Manea, Brenndorfer, Comănescu, Topală L. Gall sunt cei mai indicaţi să lupte pentru locurile următoare.

Pe echipe: Stadiul Român, I. A. R., Viforul Dacia şi K. T. V. Olimpia au cele mai mari şanse.

AMANUNTE DE ORGANIZARE

Concursul va avea plecarea şi sosirea în incinta hippodromului Băneasa. Plecarea se va da la ora 10,30, iar alergarea va dura circa 40 minute. După jumătate de oră dela sosirea primului concurent se va închide cross-ul.

PREMIILE

Campionatul Naţional este înzestrat cu Cupa Ion Cămărăşescu ce

(Continuare în pag. III-a)

Nici o ştire despre Grigorescu şi Saparis

Capitala aştepta eri după amiază la ora 14, sosirea automobiliştilor Şerban Grigorescu şi Dinu Saparis cari, pornind Joi noaptea din capitala Franţei, proectau să stabilească un nou record pe distanţa Paris — Bucureşti.

Aşteptarea a fost zadarnică. Cei doi automobilişti nu au sosit nici până aseară târziu. Ne-am interesat pretutindeni: la Automobil Clubul Regal Român, la Oficiul Naţional de Turism, pe la casele automobiliştilor, etc. Nicăeri nu ni s'a putut da însă vreo relaţie.

Intrebând la punctul de frontieră Borş, pe unde automobiliştii noştri urmau să intre în ţară, ni s'a comunicat că ei nu au trecut pe acolo.

Deci, Şerban Grigorescu şi Dinu Saparis, au fost împiedicaţi în tentativa lor, înainte de a intra în ţară. Probabil că ceva neprevăzut a intervenit.

Nu este exclus ca intemperiile să fi hotărât pe cei doi automobilişti să întrerupă încercarea.

Un proect interesant pentru promovarea footballului rural

Cu 2000 de mingi, d. maior Al. Săvulescu îşi propune să trezească interesul masselor săteşti pentru football

Este inutil să mai subliniem că sportul românesc trăeşte astăzi o epocă de splendidă popularitate şi de interes unanim, în primul rând prin avântul extraordinar pe care l-a luat footballul. Este o realitate pe care nimeni n'o poate contesta.

Incât, în momentul actual, când footballul a luat alura unui sport naţional, — deşi nu e vorba de o clasă prea avansată cu care ne-am putea mândri, — o extindere a lui în sferele mult mai largi ale poporului, reprezintă un imperativ deosebit de important şi de interesant.

FOOTBALLUL RURAL

In general, după cum se ştie, footballul n'are nuclee decât la oraşe. Satele, cu foarte rari excepţii, nu s'au manifestat aproape deloc pe tărâmul soccerului. Nu e vina lor însă. A lipsit iniţiativa care să pornească eforturile şi să stimuleze ambiţia şi perseverenţa.

Astăzi însă, această iniţiativă e înaintea noastră şi aparţine domnului maior Al. Săvulescu, inimosul animator al sportului românesc, care şi-a pus în gând să activeze fără preget pentru difuzarea footbalului în massele largi ale sătenilor.

In fond e vorba de un proect mai vechi, pe care d. Săvulescu l-a enunţat pentru prima oară încă pe timpul când făcea parte din vechiul Birou Federal. D. Săvulescu a prezentat atunci un memoriu Federaţiei Române de Football, prin care a arătat necesitatea introducerii footballului în mediul rural. Motivând pe larg susţinerile d-sale, d. maior Săvulescu n'a cerut nici o subvenţie financiară, ci singurul lucru pe care l-a pretins Federaţiei, a fost o subvenţie de... 2.000 de mingi, care urmau să fie împărţite la ţară, echipelor ce se vor forma.

In memoriul d-sale, D. Săvulescu preconizează înfiinţarea unei echipe de football în fiecare comună mai mare din ţară. Aceste comune vor juca apoi între ele şi vor desemna un campion.

PUNEREA IN PRACTICA A PROECTULUI

Actualmente, profitând de răgazul vacanţei, d. Săvulescu lucrează pe îndelete la punerea la punct a senzaţionalului d-sale proect. In direcţia aceasta, d-sa s'a pus în legătură cu numeroşi învăţători dela ţară, cerându-le informaţiunile necesare.

Cât priveşte subvenţia de 2.000 de mingi, e natural că Federaţia n'o va putea susţine în mod integral. Neîndoios însă că o bună parte din această subvenţie va fi acoperită de Federaţie, iar restul sumelor vor fi obţinute dela Stat, ţinându-se seama de admirabila operă de propagandă ce s'ar face la sate.

Din cauza abundenţei de materie, numărul nostru de mâine va apare în *6 pagini*, cu un bogat şi variat material.

Astăzi la Dublin matchul de football Ungaria-Irlanda

Astăzi, la Dublin, Ungaria dispută al doilea joc internaţional din turneul în care s'a angajat. Intâlneşte echipa naţională a Irlandei.

Rezulttul obţinut Miercuri la Wembley nu acordă nici o şansă ungurilor nici în acest match.

Reprezentativa Irlandei, ca valoare, nu este câtuşi de puţin inferioară echipei Angliei care a decimat pe unguri acum patru zile.

Ori şi care vor fi remanierile care se vor aduce formaţiei Ungaria va înscrie o nouă înfrângere în palmaresul ei internaţional.

O comportare frumoasă a campionilor naţionali

H. C. Bragadiru a terminat la egalitate cu Troppauer E. V. 2-2 (0-1, 1-0, 1-1)

Au marcat Sadowsky (2) pentru localnici şi Mattern şi Wolf pentru oaspeţi

Inaugurarea sezonului internaţional de hockey pe ghiaţă, aşteptată cu o legitimă încordare, ne-a rezervat un joc frumos şi o performanţă demnă de subliniat a hockey-ului nostru tânăr, dar în plin progres.

Cunoaştem valoarea incontestabilă a oaspeţilor, şi ca atare judecăm comportarea campionilor naţionali prin prizma acestui rezultat obţinut împotriva unui adversar într'adevăr de clasă internaţională.

Faptul că cehii au corespuns numai în parte aşteptărilor, nu se datoreşte numai oboselii (au sosit în dimineaţa zilei matchului) sau lipsei de antrenament, — cum susţin ei, — ci în mare parte replicei demne şi curajoase care a fost servită de H. C. Bragadiru.

Intr'adevăr „roşii" au făcut aseară o partidă magnifică, cum nici cei mai optimişti suporteri ai lor n'ar fi avut îndrăzneala să prevadă. Ba putem chiar spune, că rezultatul nul favorizează mai curând pe oaspeţi decât pe gazde. „Bragadiru" a fost urmărit aseară de ghinion. Numeroase ocaziuni în faţa porţii adverse au fost salvate în ultima instanţă sau shoturile ocoleau plasa păzită de Wachmenko, — pe când ambele puncte ale cehilor se datoresc unor împrejurări norocoase.

Totuşi rezultatul ne bucură pentrucă ne face cinste. Apoi ne bucură nespus de mult debutul internaţional al unor tineri talentaţi, cari au dat aseară un strălucit examen. Pregătirea lor tehnică, ajutată de un avânt tineresc plin de vigoare a fost o revelaţie, o plăcută amintire a primului match internaţional din sezonul acesta.

RADIAN

DESFAŞURAREA JOCULUI

Partida începe printr'un shot dela distanţă al lui Radian. Mattern din tabăra adversă îl imită.

Cehii par obosiţi, sau neantrenaţi şi de aceea adoptă dela început tactica de defensivă. Nu părăsesc treimea lor şi încearcă poarta lui Flueraş dela distanţă. Tactica are succes, întrucât după un shot puternic al lui Wolf, care nu aduce rezultat, Mattern este mai norocos. Profitând de faptul că portarul bucureştean este mascat, izbuteşte să marcheze, asigurând astfel conducerea pentru echipa sa.

Schimbul aduce un reviriment echipei locale. Radu Tănase, Marinescu şi Concister, luptă cu mult elan, şi obligă pe oaspeţi să se apere cu dârzenie. Repriza se termină cu acest rezultat: (0-1).

La reluare campionii joacă mai decişi. Toţi s'au obişnuit cu ghiaţa şi întreaga echipă are o puternică revenire. Buia, care a trecut la înaintare, pierde o ocazie favorabilă. Apoi Bărbulescu, pus în bună situaţie, trage în portar, puckul revine lui Radian, care trage alături... Prea mare neşansă!

Egalarea însă nu întârzie. După o combinaţie excelentă dintre Radian şi Buia, acesta din urmă trage puternic. Portarul nu poate reţine puckul şi acesta ajunge la Sadowsky, care egalează în ovaţiile asistenţei (1—1).

Intrarea liniei de schimb Tănase — Marinescu—Teodorescu nu schimbă aspectul jocului. Bucureştenii continuă

(Continuarea în pag. 2)

Sandu Ion şi Gh. Gherase nu mai sunt boxeuri ai federaţiei române de box

Federaţia română de box, dând curs unei sugestii, a hotărât să nu mai acorde licenţe de boxeuri profesionişti şi amatori acelora cari nu sunt în regulă cu serviciul militar.

Măsura e bună şi federaţia trebuie aplaudată, pentru decizia luată de Comitetul ei.

Hotărârea va intra în vigoare cu începere din anul 1937.

Deci, peste o lună F. R. Box-ul nu va mai elibera licenţe dezertorilor, nesupuşilor la încorporare, condamnaţilor pentru delicte săvârşite sub starea de asediu, etc.

DAR...

După cum am spus, măsura este bună, dar... ar fi fost bine să fie luată sub tăcere, fără prea multă publicitate.

Astfel cum a fost adusă la cunoştinţa publicului, acum o lună de zile, dădea impresia că F. R. Box-ul a fost nevoit să ia această hotărâre din cauza delicvenţilor numeroşi cari găsiseră azil şi debuşeu pentru hrana zilnică, îngroşând rândurile celor ce se ocupă cu acest sport.

Par'că Federaţia Română de Box, concurând serviciul de trierea şomeurilor, ar fi fost singura instituţie care, în timpul acesta de criză găsea «servicii» acelora fără situaţia militară în regulă!

Deci F. R. Box-ul, azilul dezertorilor!

Cam urâtă şi neplăcută publicitate pentru o federaţie care e fruntaşe printre colegile ei!

Acum să trecem şi la acei cu situaţia militară în neregulă.

SUNT NUMAI DOI!

Cu expunere, cu discuţii contradictorii, şi cu luarea hotărârii, comitetul federal a pierdut cam 20 de minute, când se putea foarte bine aplica de către secretariatul general, statutul federaţiei care nu dă dreptul de a fi membrul ei decât persoanelor cu toate drepturile civice.

Dar să vedem la cine se referă hotărârea comitetului.

Sunt doi boxeuri la Paris, nesupuşi la încorporare: Sandu Ion şi Gheorghe Gherase.

Amândoi au plecat spre Paris, cu gândul consacrării în sport; dacă n'au reuşit pe deplin, totuşi au reuşit să fie cunoscuţi şi apreciaţi ca boxeuri buni.

I-a surprins în streinătate, situaţia neclară a serviciului militar nesatisfăcut şi cum e românul «lasă-mă să te las», s'au complăcut în această situaţie, lucru de altfel reprobabil.

Totuşi atât Gherase cât şi Sandu Ion au intenţia să vină şi prietenii lor pot aduce mărturia nenumăratelor scrisori prin care ei solicită celor din Bucureşti sprijinul pentru clarificarea situaţiei lor de nesupuşi la încorporare.

Ei au luat la Paris cunoştinţă de hotărârea comitetului federal şi astăzi cumpănind situaţia de a nu putea veni în ţară de frica pedepsei şi situaţia de a nu mai boxa, ei sunt într'o jalnică deprimare.

Sandu Ion a luat chiar hotărârea să adopte cetăţenia franceză.

O SCRISOARE A LUI GHERASE

Iată ce ne scrie Gherase:

«Ca întotdeauna scriu cu respect şi drag unor sroptivi ca să cer un sfat şi să mă destăinuesc de necazu care a căzut pe capul nostru, în urma hotărârii Federaţiei de Box.

Sandu Ion, deşi l-am ţinut mult în frâu, a hotărât să se naturalizeze francez.

L-am sfătuit să nu facă pasul acesta căci trebuie mai presus de toate să-şi iubească neamul, pământul, şi familia lui.

El, prin muncă, a ajuns la rangul de vedetă şi a suferit mult până când a reuşit să parvină.

Cât despre mine, azi sunt alungat. Eu am venit aci să fac ceva şi prin muncă şi prin box. Le fac pe amândouă cu dragă inimă, căci nu e ruşine să munceşti cu braţele.

Din box am arcade sparte, nas rupt. De multe ori am fost bolnav, Dar toate le-am suferit pentru mândria de a şti că un român a câştigat un match asupra unui strein.

Eu, până azi, am activat în lumea sportivă şi la mine cu drag au fost primiţi toţi sportivii şi boxeurii actualmente la Paris.

I-am ajutat în limita posibilităţilor mele şi dacă am boxat şi dacă am stat la dispoziţia colegilor mei sportivi am făcut-o pentru dragostea de sport şi de neam.

Aşi vrea să viu în ţară, dar nu sub impulsul forţei. Dacă nu voi mai avea licenţă nu voi mai boxa.

Şi aceasta mă doare mult...»

Acestea sunt rândurile jalnice trimise de Gherase.

Credem că ei ar putea fi ajutaţi, nu forţaţi să vină prin neliberarea licenţei ci prin acordarea ocrotirii membrilor federali cari le-ar putea uşura şi clarifica situaţia militară.

Ar fi păcat întrucât am pierde două elemente bune pugilistice.

I. SAVESCU